

ת"פ 7720/11/11 - מדינת ישראל נגד צפורה רובין, פנחס רובין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 7720-11-11

07 אוקטובר 2015

לפני:

כב' השופט אורן שגב

מאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד גיורא עדתו

-

הנאשמים:

1. צפורה רובין
2. פנחס רובין
ע"י ב"כ: עו"ד

החלטה

בפניי בקשתם של הנאשמים להורות למאשימה להמציא להם מסמכים שונים, כמפורט להלן, במסגרת בקשה לדעיון בחומרי חקירה, בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הדעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.

1. ביום 07.11.11 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום בעבירה של העסקת עובד זר שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירה על סעיפים 2(א)(1) ו- 2(2); ד1; 2(ב)(3), לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - "**חוק עובדים זרים**").

2. לטענתם, המאשימה, בהחליטה להגיש כנגדם כתב אישום, נקטה כלפיהם באכיפה בררנית, שכן בניגוד למקרים דומים אחרים, לא הגישה כתבי אישום כנגד שני בני הזוג, כי אם רק כנגד אחד מהם.

3. לטענתם, פניית באי כוחם אל הממונה על חוק חופש המידע ברשות האוכלוסין וההגירה על מנת לקבל נתונים מספריים, לרבות שיקולים מנחים, רשימת חקירות, רשימת כתבי אישום פירוט של קנסות ועסקאות טיעון בשנים 2010-2012 בעניינם של אנשים פרטיים וידוענים, כהגדרתם וכתבי אישום שנמחקו או שהופנו למסלול מנהלי,

הושבה ריקם.

4. הנאשמים סומכים את בקשתם על החלטת בית הדין הארצי בעפ"א 29798-10-11 ו- 9796-04-12, שם נקבע כי חומר חקירה, במובנו הרחב, כולל גם את סוג המסמכים והנתונים אשר ביקשו.
5. לאור האמור לעיל, ועל מנת לבסס את טענתם בדבר אכיפה בררנית, עותרים הם בבקשה דן לקבל לידיהם את אותם מסמכים שנתבקשו מהממונה על חוק חופש המידע, כאמור לעיל.
6. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי בני הזוג הנאשמים בצעו שלוש עבירות על חוק עובדים זרים וכי אין לתחושת חוסר הצדק שלהם על מה לסמוך, שכן מדובר על עבירה חמורה ולא על זוטי דברים, בניגוד לטענתם.
7. המאשימה הפנתה לסעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985 (להלן - "**חוק העבירות המנהליות**") והטעימה כי נסיבות המקרה חמורות ומצדיקות הגשת כתב אישום ולא הטלת קנס מנהלי.
8. עוד טענה כי הנאשמים לא הניחו ראשית ראיה, כנדרש מהם, כבסיס לטענתם בדבר אכיפה בררנית וכי קיימות ראיות כנגד שניהם, בניגוד למקרים שצוינו על ידם, שם נמצאו ראיות כנגד אחד מבני הזוג בלבד.
9. המאשימה כפרה בכך שהמסמכים המבוקשים מהווים חומר חקירה, כמשמעו בסעיף 74 לחסד"פ וטענה כי לדעתה החלטת בית הדין הארצי בעניין פריאל שגויה.
10. הנאשמים הגישו תשובה מטעמם ובה שבו על טענותיהם ונהדגישו כי מדובר בזוטי דברים והחלטת המאשימה לסטות בעניינם מהכלל של הטלת קנס מנהלי ולהגיש כתב אישום כנגד שניהם, מהווה "סטיה חדה מהנורמה האכיפתית הנוהגת זה מכבר ברשות האוכלוסין וההגירה, ועל כן היא בבחינת 'אכיפה בררנית'" (סעיף 1.1 לתשובה לתגובה).
11. בנוסף, הנאשמים שבו וסמכו בקשתם על החלטת בית הדין הארצי בעניין פריאל.

דין והכרעה

12. ביום 13.01.15 התקיים בפניי דיון בנוכחות הצדדים וכל צד שב וטען לעניין הבקשה לגילוי חומרי חקירה.
13. ביום 09.09.15 יצאה החלטה עקרונית ורחבת היקף מלפני בית דין הארצי (עפ"א 16393-12-13, עפ"א 43130-02-14 מדינת ישראל נ' אלירן דואב ואח' (להלן - "**פרשת דואב**") או "**החלטת בית הדין הארצי**"), אשר קבעה כי האכסניה המתאימה לבירור טענות מסוג 'הגנה מן הצדק' אינה באמצעות סעיף 74 לחסד"פ, כי אם בשלב ניהול הראיות, בין היתר באמצעות סעיף 108 לחסד"פ. ואלו עיקרי ההחלטה:
 - א. בהתאם להלכת בורוביץ' (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ', פ"ד נט(6), 806-807 (2005), ביטול הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר;
 - ב. אכיפה בררנית שהנה אחד הביטויים של טענת הגנה מן הצדק

משמעה אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים, כאשר מדובר במקרים דומים. המשמעות היא כי סמכות האכיפה הופעלה ללא כל טעם טוב להבחנה בין המקרים, באופן שיוצר פגיעה בעיקרון השוויון, וזאת על רקע השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקולת זר, או מתוך שרירות גרידא או תוך חריגה ממתחם הסבירות;

ג. לרשות המנהלית עומדת חזקת התקינות המנהלית, כל עוד לא הוכח אחרת והנטל לסתור את החזקה מוטל על הנאשם שבפיו הטענה לאכיפה בררנית;

ד. הדרך לבירור טענה של אכיפה בררנית, מחייבת את בית המשפט להיכנס כבר בשלב הראשון לבדיקה פרטנית של חומר הראיות שלפניו, וזאת על מנת להשתכנע, לכל הפחות, כי הנאשם נמנה עם קבוצת השוויון הרלוונטית שעליה הוא מצביע בטענתו לאכיפה בררנית.

ה. לצורך עיון בחומרי חקירה אין הנאשם צריך להציג תשתית ראייתית כלשהי. אשר על כן, בהיענות לבקשה לקבלת נתונים מן הסוג הנדון במסגרת סעיף 74 לחוק, ימצא עצמו בית המשפט מסייע ל"מסעות דיג", אף למי שטרם גמר בדעתו אם בכלל להעלות טענה לאכיפה בררנית, ויודגש כי הפסיקה מתריעה מפני עשיית שימוש בסעיף 74 לחוק באופן שיאפשר קיון מסעות דיג כאמור.

ו. בנוסף, הדבר חותר תחת חזקת התקינות המנהלית שעל פיה חובה על הטוען לאכיפה בררנית להציג תשתית ראשונית להוכחת טענתו ויוצא שהנטל מתהפך וחובה על רשויות האכיפה להביא ראשונות ראיות לתקינות פעולתן.

ז. משנדרשת העמקה בחומר הראיות, תוך ראייה כוללת של מלוא היקפן, אך נכון הוא שהגורם שיזקק לדין בטענת האכיפה הבררנית על שלביה השונים יהיה המותב הדין באישום לגופו;

ח. לאור האמור לעיל, "נתונים אודות הגשת כתבי אישום בעניינים כאלה או אחרים, ומדיניות אכיפה בנושא פלוני או אלמוני אינם בגדר "חומר חקירה" הבא בגדרו של סעיף 74 לחסד"פ. גילוי מידע ונתונים מעין אלה, לנאשם המבקש לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית, יערך לפני המותב הדין בטענתו לאכיפה בררנית, ובהתאם לכללים כפי שגובשו בפסיקה לבירורה של טענה זו" (סעיף 40 להחלטת בית הדין הארצי)

ט. האכסניה המתאימה לבקשת נאשם לקבלת נתונים לצורך ביסוס טענה לאכיפה בררנית כהגנה מן הצדק אינה סעיף 74 לחסד"פ. צו כאמור אמור להינתן במקומו הטבעי ע"י המותב הדין בתיק ועל יסוד התשתית הראייתית כפי שהיא פרושה לפני בית הדין הדין באישום, וזאת במסגרת הסמכות הנתונה לו, לפי הקבוע בסעיף 108 לחסד"פ.

י. לצד הנחת העבודה שאל לו לבית המשפט להכביד ידו על הטוען לאכיפה בררנית, תוך הפליה בהגשת כתב אישום, אין להרשות מצב שבו כל ההליך הפלילי יהיה מלווה ב"שובל" של בקשות הנוגעות לתיקי חקירה אחרים, דבר אשר עלול לעכב את ההליך ולהכביד עליו ללא הצדקה (סעיף 44 להחלטת בית הדין הארצי ומאמרה של כב' השופטת דפנה ברק ארז המצוטט שם).

ומן הכלל אל הפרט

14. הנה כי כן, דין בקשת הנאשמים לקבל לידיהם את הנתונים ואת המסמכים השונים במסגרת האכסניה של סעיף 74 לחסד"פ במטרה להוכיח טענה של אכיפה בררנית ומפלה - להידחות, וזאת מכל הנימוקים בהחלטתו של בית הדין הארצי כמפורט לעיל.

15. הנאשמים יהיו רשאים לשוב ולהעלות טענותיהם בפני המותב הדין בתיק בהתאם לכללים אשר גובשו בפסיקה.

16. הנאשמים יתנו תשובתם לכתב האישום ביום 10.11.15 בשעה 10:30.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ו, (07 אוקטובר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.